

PARAULES DE VIDA

La Mare de Déu de la Mercè

La celebració de la Mare de Déu de la Mercè, advocació mariana vinculada al compromís alliberador que l'orde dels mercedaris ha viscut des dels seus orígens i que encara avui manté viu per la seua presència en tants centres penitenciaris, ens ofereix l'ocasió perquè en les nostres comunitats cristianes recordem als qui estan privats de llibertat. També hem de conèixer i valorar el testimoni dels voluntaris que, en fidelitat al seu compromís evangèlic i en comunió amb l'Església, col·laboren en la pastoral penitenciària. Ells, amb la seua presència, amb l'actitud d'escolta i acompanyament personal, amb xicotets gestos de solidaritat i el testimoni de la fe semblen esperança en la vida de molts presos.

Els qui col·laboren en la pastoral penitenciària han de veure els presos amb la mirada que naix de la fe. Això els porta a tenir clar, en primer lloc, que la persona privada de llibertat en compliment d'una pena, siga quin siga el delictes que haja comès, no perd la dignitat d'ésser humà i, per tant, pot reorientar la seua vida. Per a un cristià qualsevol persona és, a més, un fill de Déu estimat pel Pare amb un amor fidel. Ajudar-los a recordar que, malgrat que en alguns moments puguin pensar que ningú no els estima, Déu continua estimant-los, els pot portar a prendre consciència de la grandesa de la seua dignitat com a persones i com a fills de Déu. Els creients no podem oblidar tampoc que Jesús s'ha identificat amb ells: «vaig estar en la presó i vau venir a veure'm». El que se'ls faci a ells li ho estem fent al Senyor.

Aquesta visió cristiana ens porta a no caure en el perill tan estès en la nostra societat d'entendre la justícia i les penes com un càstig o ven-

jança pel que hagin pogut fer. Aquesta actitud no és cristiana i tampoc soluciona els problemes de la societat ni de les persones, perquè impedeix que puguin créixer en el bé que hi en tot ésser humà.

El treball dels voluntaris cristians en els centres penitenciaris, des de la relació i l'acompanyament personal, cerca humanitzar en la mesura que sigui possible a la persona, servir de pont entre la societat i la presó, sensibilitzar la comunitat cristiana, ajudar-nos a no caure en actituds anticristianes davant aquestes situacions i evangelitzar, que és el camí de l'Església per a sembrar el Regne de Déu en el nostre món. Moltes vegades han vist com alguns s'han trobat amb Déu en aquest

entorn, on la privació de llibertat condueix a molts a sentir-se abandonats per la seua família i a la soledat. La trobada amb Déu els fa recuperar l'esperança. Els voluntaris volen ajudar els reclusos a superar la desorientació i confusió que es produeix quan s'ingressa a la presó i a trobar sentit a la vida, tant en aquest temps com quan recuperen la llibertat.

Que la Mare de Déu de la Mercè ens ajude a tots a tenir una mirada cristiana sobre les persones privades de llibertat, i a valorar el testimoni i el treball dels dos grups de pastoral penitenciària que tenim en la nostra diòcesi.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Exigències radicals de l'Evangelí

L'Evangelí de Jesús té exigències molt radicals. «Estimeu els vostres enemics, pregueu pels qui us persegueixen» (Mt 5,44); «si algú ve amb mi i no m'estima més que el pare i la mare, la dona i els fills... no pot ser deixeble meu» (Lc 14,26). Davant d'aquestes radicalitats ens preguntem sovint si és possible viure així; al fons, significa preguntar-nos què volen dir, exactament, les paraules tan radicals de Jesús i com cal entendre-les.

Recordem un passatge evangèlic: «L'home bo, del bon tresor del seu cor, en treu la bondat, i l'home dolent, del seu tresor dolent, en treu el mal» (Lc 6,45). Aquí hi ha un ensenyament decisiu: el que importa d'una persona és el seu cor. El cor és el nucli de la se-

va vida, les actituds més radicals que orienten totes les seves actuacions: la justícia, la generositat, la castedat, la confiança en Déu, l'amor. D'aquestes actituds, que són el cor de la persona, en surten els actes concrets, que poden tenir moltes possibilitats. Fins i tot pot ser que una actitud d'amor generós es manifesti amb decisions distintes, fins i tot contràries, segons les circumstàncies. Aquí hi ha el nucli del tema: Jesús parla de les actituds, per això el seu llenguatge és tan radical. Ell parla de l'actitud de justícia, de pau, de pobresa, d'amor. No es pot entregar el cor a una mica de justícia, o de pobresa, sinó a la justícia i l'amor. A vegades parla d'accions concretes, per exemple quan diu: «Si algú et pega a la

galta dreta, para-li també l'altra» (Mt 5,39); però tampoc aquí dona normes de conducta pràctica; exagera l'acció concreta per subratllar la importància de l'actitud de perdó i de no violència ni venjança.

A l'arrel hi ha el seu missatge: Déu us estima i us crida a la vida, i veu el cor de tots. Del cor bo en surt una vida bona i del cor dolent, una vida dolenta. En aquesta realitat rica i profunda de cada persona té lloc el misteri del diàleg amorós de Déu que crida a la vida i la resposta de cada persona humana que té lloc en tota la seva manera de viure.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRAS DE VIDA

La Virgen de la Merced

La celebració de la Virgen de la Merced, advocació mariana vinculada al compromís liberador que la orden de los mercedarios ha vivido desde sus orígenes y que todavía hoy mantiene vivo por su presencia en tantos centros penitenciarios, nos ofrece la ocasión para que en nuestras comunidades cristianas recordemos a quienes están privados de libertad. También debemos conocer y valorar el testimonio de los voluntarios que, en fidelidad a su compromiso evangélico y en comunión con la Iglesia, colaboran en la pastoral penitenciaria. Ellos, con su presencia, su actitud de escucha y acompañamiento personal, con pequeños gestos de solidaridad y el testimonio de la fe siembran esperanza en la vida de muchos presos.

Quienes colaboran en la pastoral penitenciaria deben ver a los presos con la mirada que nace de la fe. Esto les lleva a tener claro, en primer lugar, que la persona privada de libertad en cumplimiento de una pena, sea cual sea el delito que haya cometido, no pierde la dignidad de ser humano y, por tanto, puede reorientar su vida. Para un cristiano cualquier persona es, además, un hijo de Dios amado por el Padre con un amor fiel. Ayudarles a recordar que, a pesar de que muchas veces puedan pensar que nadie les ama, Dios continúa amándoles, les puede llevar a tomar conciencia de la grandeza de su dignidad como personas y como hijos de Dios. Los creyentes no podemos olvidar tampoco que Jesús se ha identificado con ellos: «estuve en la cárcel y vinisteis a verme». Lo que se les haga a ellos se lo estamos haciendo al Señor.

Esta visión cristiana nos lleva a no caer en el peligro tan extendido en nuestra sociedad de entender la justicia y las penas como un castigo o venganza por lo que hayan podido hacer. Esta actitud no es cristiana y tampoco soluciona los problemas de la sociedad ni de las personas, porque impide que puedan crecer en el bien que hay en todo ser humano.

El trabajo de los voluntarios cristianos en los centros penitenciarios, desde la relación y el acompañamiento personal, busca humanizar en la medida de lo posible a la persona, servir de puente entre la sociedad y la cárcel, sensibilizar a la comunidad cristiana, ayudarnos a no caer en actitudes anticristianas ante estas situaciones y evangelizar, que es el camino de la Iglesia para sembrar el Reino de Dios en nuestro mundo. Muchas veces han visto como algunos se han encontrado con Dios en este entorno, donde la privación de libertad conduce a muchos a sentirse abandonados por su familia y a la soledad. El encuentro con Dios les hace recuperar la esperanza. Los voluntarios quieren ayudar a los reclusos a superar la desorientación y confusión que se produce cuando se ingresa en prisión y a encontrar sentido a su vida, tanto en este tiempo como cuando recuperan la libertad.

Que la Virgen de la Merced nos ayude a todos a tener una mirada cristiana sobre las personas privadas de libertad y a valorar el testimonio y el trabajo de los dos grupos de pastoral penitenciaria que tenemos en nuestra diócesis.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

La Delegació de Missions celebrà la darrera reunió del curs

El diumenge 16 de juny, la Delegació de Missions es reuní a Deltebre per celebrar la darrera reunió del curs. Presidida pel delegat, Mn. Antoni Borràs, el punt central fou la celebració del **Mes missioner extraordinari** convocat pel papa Francesc. Les activitats programades tenen uns objectius i unes accions distribuïdes en quatre setmanes: **oració, testimoni, formació i solidaritat i caritat.**

Entre les activitats figura el **Tren missioner 2019**, que se celebrarà el 19 d'octubre. Són convidats a participar-hi infants i joves,

membres de les comunitats parroquials i religioses, sacerdots i famílies.

Mn. Antoni Borràs informà que el diumenge 27 d'octubre se celebrarà a totes les catedrals una Missa d'enviament a tots els qui tenen alguna missió concreta d'apostolat. A la nostra diócesi està previst celebrar-la a les 17 hores a la catedral.

En acabar vam compartir un dinar de germanor. Gràcies a Mn. Josep Blasco i al Consell Pastoral Parroquial per la bona acollida que ens van donar.

Delegació de Missions

Reunió ordinària del Consell del Presbiteri

El dimarts 18 juny al Seminari va tenir lloc la reunió ordinària del Consell del Presbiteri.

Després de la pregària de Tèrcia, el Sr. Bisbe començà recordant el conseller Mn. Bordàs, que

morí sobtadament la vespra de Nadal.

Al primer punt de l'ordre del dia, i havent llegit prèviament el document de la CEE sobre las «Normas básicas para la formación de los diáconos permanentes», s'o-

brí un interessant diàleg sobre la formació teològica requerida i les disponibilitats del diaca permanent casat. El diàleg se centrà sobre la missió del diaca permanent. El Sr. Bisbe, en compliment de les normes de la CEE, crearà la comissió prevista al respecte.

Al segon punt de l'ordre del dia es demanà a la Delegació del Clergat que la formació permanent segueixi atenta als grans reptes de la pastoral avui.

Finament, el Sr. Bisbe atenent a la iniciativa papal del «Mes missioner extraordinari», anuncia la convocatòria unitària de l'inici de curs de diverses delegacions per al dissabte 26 d'octubre al Seminari, amb l'Eucaristia a la Catedral al vespre en què el pastor diocesà donarà la «missió» als agents de pastoral.

José-Luis Arín Roig
Vicari general

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Contemplar a Maria ens permet dirigir la mirada cap a tantes dones, mares i àvies que, amb sacrifici i discreció, abnegació i esforç, plasmen el present i teixeixen els somnis del demà» (2 de juny).

@Pontifex: «Déu estima amb amor de Pare. Cada vida, cadascú de nosaltres li pertany» (2 de juny).

@Pontifex: «Estimats pares, ajudeu els vostres fills a descobrir l'amor de Jesús! Això els farà forts i valents» (2 de juny).

@Pontifex: «Caminem junts, deixant que l'Evangelí sigui el llevat capaç d'impregnar-ho tot i de donar als nostres pobles la joia de la salvació!» (2 de juny).

Presentació de la Memòria Social de Càritas de l'any 2018

Càritas Diocesana ha presentat als mitjans de comunicació la Memòria Social corresponent a l'any 2018, on s'han donat a conèixer els aspectes més importants de la seva activitat al llarg de l'any.

Sota el títol «Navegant junts cap a la inclusió» es deixa constància de la necessitat de continuar treballant per pujar al vaixell de la inclusió a totes aquelles persones i famílies que pateixen una exclusió social cada vegada més cronificada.

Càritas Diocesana vol agrair les aportacions dels 1.540 donants, particulars, empreses col·la-

boradores i diferents administracions que amb el seu ajut fan possible el manteniment dels projectes d'actuació social que l'entitat té engegats.

Per últim, han volgut destacar que la crisi no va afectar a tothom per igual, existint un importantíssim grup de persones que no han pogut superar-la i necessiten de la solidaritat de tots per recuperar una vida amb il·lusió i plena integració en la societat.

Tortosa, 20 de juny de 2019
Corpus Christi

Solemnitat del Corpus Christi a la Catedral

El diumenge 23 de juny se celebrà, a la Catedral, la Solemnitat del Cos i la Sang de Crist. El Sr. Bisbe presidí l'Eucaristia, concelebrada per membres del Capítol i preveres de la ciutat.

Dos xiquets i dues xiquetes de 1a Comunió van portar les ofrenes i la col·lecta es destinà, com tots els anys, a Càritas. Arribat el moment de rebre el Cos de Crist, els primers que el van rebre de mans del Sr. Bisbe van ser els xiquets i xiquetes.

En acabar la Missa s'exposà el Santíssim i s'inicià la processó. En arribar a la plaça de l'Ajuntament es va fer una parada. La parròquia de Sant Blai fou l'encarregada de preparar allí un altar. Agraïm a l'Ajuntament la seua col·laboració. Continua la processó fins arribar a la Catedral, amb un volteig de campanes. El Sr. Bisbe ens donà la benedicció final amb la custòdia.

Maria Joana Querol Beltrán

Confirmacions a Vilalba dels Arcs

El dissabte 22 de juny, el nostre Bisbe va celebrar les confirmacions de 6 joves de la parròquia de Sant Llorenç de Vilalba dels Arcs.

Durant l'homilia el Bisbe va destacar el valor de l'amistat, la família i la fe cristiana.

Mn. David Arasa

AGENDA

- ▀ **Dies 24 i 25**, Madrid, reunió de la Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola.
- ▀ **Divendres 27**, Roquetes, a les 20 h, confirmacions.
- ▀ **Dissabte 28**, Ulldecona, Ermita de la Pietat, a les 9.30 h, jornada d'espiritualitat adoradora.
- ▀ **Diumenge 29**, Benicarló, a les 11 h, Missa de clausura del 125è aniversari de la Salle de Benicarló. / Catedral, a les 18 h, ordenació sacerdotal de Mn. Jesús Cid.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

23. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Esd 1,1-6 / Sl 125 / Lc 8,16-18]. Sant Pius de Pietrelcina (pare Pio), prev. caputxí; santa Tecla, vg. i mr., associada a sant Pau, venerada a Selèucida i patrona de Tarragona; sant Andreu, mr.

24. ■ Dimarts [Esd 6,7-8.12b.14-20 / Sl 121 / Lc 8,19-21]. *Sant Feliu de Llobregat*: □ Mare de Déu de la Mercè (s. XIII), patrona principal de l'arxidiòcesi i de la província eclesiàstica de Barcelona.

25. ■ Dimecres [Esd 9,5-9 / Sl: Tb 13,2-8 / Lc 9,1-6]. Mare de Déu de la

Misericòrdia; sant Dalmau Moner (1291-1341), rel. dominicà, de Santa Coloma de Farners (Selva).

26. ■ Dijous [Ag 1,1-8 / Sl 149 / Lc 9,7-9]. Sant Cosme i sant Damià (anomenats *els sants metges*), germans mrs. de Síria, patrons dels metges i dels farmacèutics; sant Nil, abat.

27. □ Divendres [Ag 2,1b-10 / Sl 42 / Lc 9,18-22]. Sant Vicenç de Paül (1581-1660), prev. a París, fund. Paüls (CM, 1625) i cofund. Filles de la Caritat (FC, paüles, 1633).

28. ■ Dissabte [Za 2,1-5.10-11a / Sl: Jr 31,10-13 / Lc 9,43b-45]. Sant

Venceslau, mr. (935), duc de Bohèmia; sant Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, mrs. a Nagasaki (s. XVII); **Lleida**: ■ Beat Francesc Castelló i Aleu, mr.

29. ■ Diumenge vinent, XXVI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Am 6,1a.4-7 / Sl 145 / 1Tm 6,11-16 / Lc 16,19-31]. Els Sants Arcàngels Miquel (patró dels radiòlegs i els radioterapeutes), Gabriel (patró de la radiodifusió i les telecomunicacions) i Rafael (o Rafel, patró dels emigrants); sant Fratern, bisbe; santa Gudèlia.

Diumenge XXV de durant l'any (C)

COMENTARI

Amor al germà, no al diner

Els diners sempre han exercit un enorme poder sobre les persones ni que sigui al preu de fer molt mal als germans. Ho denuncia de forma clara Amós en la primera lectura: *Escolteu això, vosaltres que us abraoneu sobre els pobres per anorrear els desvalguts del país, vosaltres que dieu: Vendrem el gra amb mesures més petites i per cobrar, pesarem la moneda amb pesos més grans. Farem trampa amb les balances... Per tenir un esclau comprarem amb diners gent necessitada, amb un parell de sandàlies comprarem un pobre.* És el menyspreu més gran i absolut del pobre i del necessitat. Avui es continua fent el mateix però amb sistemes més sofisticats. Per això també valen les paraules finals: *El Senyor ho jura: No oblidaré mai això que fan.* Déu no passa per alt el clam dels pobres.

I ens estranyen les paraules de Jesús a l'evangeli quan ens presenta un administrador que fa trampes amb les mercaderies del seu amo per guanyar-se així la voluntat dels creditors: *Quant deus al meu amo? Ell li contestà: Cent bidons d'oli. Li digué: aquí tens el teu rebut. Seu de pressa i escriu-ne un que digui cinquanta.* I diu l'evangeli: *Aquest administrador de riquesa enganyosa, el Senyor el lloà així: Ha estat prudent, perquè, en el tracte amb els homes de la seva mena, els homes del món són més prudents que els fills de la llum.* Vol dir que Jesús lloa les trampes de l'administrador? Sens dubte que no; sinó la visió de futur que tenia. Sabent que es quedava sense feina buscava algú que li'n donés quan perdés el seu càrrec. Nosaltres hem de fer el mateix: *Guanyeu-vos amics a costa de la riquesa enganyosa.* I com ho fem això? No abusant dels pobres sinó compartint tota la riquesa amb els nostres germans, amb els pobres i necessitats perquè és *enganyosa i és d'un altre.* Això és el que ensenya Jesús. Només així podrem fer el que diu sant Pau: *Desitjo que els homes puguin alçar les mans netes, evitant baralles i discussions.*

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia d'Amós (Am 8,4-7)

Escolteu això, vosaltres que us abraoneu sobre els pobres per anorrear els desvalguts del país, vosaltres que dieu: «Quan haurà passat la festa de la lluna nova per poder vendre queviures! Quan haurà passat el dissabte per poder obrir els graners! Vendrem el gra amb mesures més petites i, per cobrar, pesarem la moneda amb pesos més grans. Farem trampa amb les balances i vendrem el rebuig barrejat amb el gra. Per tenir un esclau, comprarem amb diners gent necessitada, amb un parell de sandàlies comprarem un pobre.» El Senyor ho jura per la glòria de Jacob: «No oblidaré mai tot això que fan.»

▶ Salm responsorial (112)

R. *Lloeu el Senyor, que treu el pobre de la cendra.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu (1Tm 2,1-8)

Primer de tot us recomano que feu a Déu pregàries, oracions, súpriques i accions de gràcies per tots els homes, pels reis i per tots els qui tenen autoritat, perquè puguem portar una vida tranquil·la i serena, tota donada a la pietat i a l'honestedat. Preguar així és bo i agradable a Déu, el nostre salvador, que vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat. Hi ha un sol Déu. El mitjancer entre Déu i els homes és també un de sol, l'home Jesucrist, que es donà ell mateix per rescatar tots els homes. El testimoniatge sobre tot això ha estat fet públic al temps apropiat, i jo n'he estat fet herald i apòstol, mestre per instruir en la fe i en la veritat els qui no són jueus. Això que dic és veritat, no menteixo. Desitjo que els homes preguin pertot arreu, i que puguin alçar les mans netes, evitant les baralles i les discussions.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 16,1-13)

En aquell temps, Jesús deia als seus deixebles: «A un home ric li van denunciar que el seu administrador malversava els seus béns. Ell el cridà i li digué: «Què és això que sento dir de tu? Dona'm comptes de la teva administració: d'ara endavant ja no podràs administrar els meus béns.» L'administrador va pensar: «Què podré fer, ara que el meu amo em despatxa de l'administració? Per cavar, no tinc prou força; anar a captar em fa vergonya. Ja sé què he de fer per trobar qui em vulgui a casa seva quan perdré l'administració.» I cridà un per un els qui tenien deutes amb el seu amo. Al primer li digué: «Quant deus al meu amo?» Ell li contestà: «Cent bidons d'oli.» Li digué: «Aquí tens el teu rebut. Seu de pressa i escriu-ne un que digui cinquanta.» A un altre li digué: «I tu, quant deus?» Li contestà: «Cent sacs de blat.» Li diu: «Aquí tens el teu rebut. Escriu-ne un que digui vuitanta.» I aquest administrador de riquesa enganyosa, el Senyor el lloà així: «Ha estat prudent, perquè, en el tracte amb els homes de la seva mena, els homes del món són més prudents que els fills de la llum.» I jo us dic: Guanyeu-vos amics a costa de la riquesa enganyosa, perquè quan desaparegui, trobeu qui us rebi eternament a casa seva. L'home que és fidel en els béns que valen poc també ho serà en els de més valor, i l'home infidel en els béns que valen poc, també ho serà en els de més valor. Per això, si no fóssiu fidels en l'administració de les riqueses enganyoses, qui us confiaria les riqueses veritables? Si no fóssiu fidels en les riqueses que són d'un altre, qui us confiaria les que de dret us corresponen? Ningú no pot servir dos amos: si estima l'un, no estimarà l'altre, si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses.»

▶ Lectura de la profecia de Amós (Am 8,4-7)

Escuchad esto, los que pisoteáis al pobre y elimináis a los humildes del país, diciendo:

«¿Cuándo pasará la luna nueva, para vender el grano, y el sábado, para abrir los sacos de cereal —reduciendo el peso y aumentando el precio, y modificando las balanzas con engaño— para comprar al indigente por plata y al pobre por un par de sandalias, para vender hasta el salvado del grano?».

El Señor lo ha jurado por la Gloria de Jacob: «No olvidaré jamás ninguna de sus acciones».

▶ Salmo responsorial (112)

R. *Alabad al Señor, que alza al pobre.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a Timoteu (1Tm 2,1-8)

Querido hermano: Ruego, lo primero de todo, que se hagan súplicas, oraciones, peticiones, acciones de gracias, por toda la humanidad, por los reyes y por todos los constituidos en autoridad, para que podamos llevar una vida tranquila y sosegada, con toda piedad y respeto. Esto es bueno y agradable a los ojos de Dios, nuestro Salvador, que quiere que todos los hombres se salven y lleguen al conocimiento de la verdad. Pues Dios es uno, y único también el mediador entre Dios y los hombres: el hombre Cristo Jesús, que se entregó en rescate por todos; este es un testimonio dado a su debido tiempo y para el que fui constituido heraldo y apóstol —digo la verdad, no miento—, maestro de las naciones en la fe y en la verdad. Quiero, pues, que los hombres oren en todo lugar, alzando unas manos limpias, sin ira ni divisiones.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 16,1-13)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Un hombre rico tenía un administrador, a quien acusaron ante él de derrochar sus bienes. Entonces lo llamó y le dijo: «¿Qué es eso que estoy oyendo de ti? Dame cuenta de tu administración, porque en adelante no podrás seguir administrando». El administrador se puso a decir para sí: «¿Qué voy a hacer, pues mi señor me quita la administración? Para cavar no tengo fuerzas; mendigar me da vergüenza. Ya sé lo que voy a hacer para que, cuando me echen de la administración, encuentre quien me reciba en su casa». Fue llamando uno a uno a los deudores de su amo y dijo al primero: «¿Cuánto debes a mi amo?». Este respondió: «Cien barriles de aceite». Él le dijo: «Toma tu recibo; aprisa, siéntate y escribe cincuenta». Luego dijo a otro: «Y tú, ¿cuánto debes?». Él contestó: «Cien fanegas de trigo». Le dice: «Toma tu recibo y escribe ochenta». Y el amo alabó al administrador injusto, porque había actuado con astucia.

Ciertamente, los hijos de este mundo son más astutos con su propia gente que los hijos de la luz. Y yo os digo: ganaos amigos con el dinero de iniquidad, para que, cuando os falte, os reciban en las moradas eternas.

El que es fiel en lo poco, también en lo mucho es fiel; el que es injusto en lo poco, también en lo mucho es injusto. Pues, si no fuisteis fieles en la riqueza injusta, ¿quién os confiará la verdadera? Si no fuisteis fieles en lo ajeno, ¿lo vuestro, quién os lo dará? Ningún siervo puede servir a dos señores, porque, o bien aborrecerá a uno y amará al otro, o bien se dedicará al primero y no hará caso del segundo. No podéis servir a Dios y al dinero».